

Imbracamintea Romanului

Toga

Etola

Etola

Toga Preotului

Imbracamintea Romană este originară din Grecia antică, dar a avut forme distincte de propriile sale.

În toată lumea antică, hainele trebuiau să fie simple. Lana era un material ușor de procurat fiind și materialul de bază din care se fabricau hainele.

Acele din acele zile erau greu de utilizat și grele față de standardele moderne. Prin urmare orice împletit sau de cusut a fost menținută la un nivel minim. Altfel, desigur

Lenjeria de corp

La lenjeria de corp aceștia purtau o bucată de material cu noduri pe fiecare parte.

Acest articol de îmbracamintă era cunoscut sub diferite nume. Explicația cea mai probabilă este că ea varia sub mai multe forme. Aceste nume erau: subligar, subligaculum, campestre, licium și cinctus.

Femeile s-ar purta de asemenea, un sutien simplu sub forma unei benzi, strâns legat în jurul corpului, fie peste bustul și în conformitate cu îmbracamintea (fascia), sau sub bustul și peste îmbracamintă (strophium, mammillare, cingular).

Tunica

rticol de îmbrăcăminte cele mai de bază, în haine Roman a fost tunica (Tunica). Acesta a fost rochia standard de la Roma. Pentru cei mai multi romani si sclavi tunica ar fi de îmbrăcăminte îmbrăcat în întregul ei înainte de a lasa piciorul liber.

A Tunică barbatilor ajunge, în general, aproximativ la genunchi, în timp ce tunicile femeilor ajung, în general, mai lung, unele ajungând la pământ. Tunicile de femeie, de asemenea, de multe ori au avut mâneci lungi. Cu toate acestea, în secolul al doilea sau al treilea tunica mâneci lungi să devină acceptabilă pentru bărbați.

Pe vreme rece, probabil Romanii purtau cu două sau trei tunici pentru a se incalzi. În acest caz, tunica cea mai apropiat corp, care funcționează ca o vesta, se numea subucula. Stratul următor era numit intusium sau supparus. Împăratul Augustus, care a fost de o constituție destul de fragilă, a fost cunoscut ca purta mai multe de patru tunici în timpul iernii. A existat diferite formale în tunici care sa dea rang social.

O dungă purpurie purtat pe tunica a fost numit un membru clavus și a indicat într-o anumită ordine:

- Senatori - clavus Latus (sau laticlavium) notate.
- Clavus angustus a fost marca de ordinul ecvestru.

Deci, un senator ar putea purta o tunică dispunând de o benta verticala largă violet în jos. Un ecvestru ar putea purta o tunică cu două dungi verticale înguste violet pe fiecare parte a tunicii.

Este demn de menționat tunica palmata, care a fost o tunică viu colorata, brodat cu frunze de palmier și a fost purtat de triumfator în timpul triumful lui, sau, eventual, de către alți demnitari de la alte ocazii cu totul excepționale.

Cele mai bogate sub forma de tunica cu mâneci lungi, dalmatica, în multe cazuri înlocuiește cu totul în togă ani mai târziu de imperiu.

Toga

oga a fost permisă să fie purtată numai de către liberi cetățeni romani. Străinii, sau chiar cetățenii exilați, nu ar putea să apară în public purtând o togă.

T Dacă în primele zile Toga a fost purtată direct pe corpul gol, apoi mai târziu o tunică simplă a fost adăugată, legată la talie cu o curea.

Au existat unele familii vechi, cu strămoși vechi, care au insistat pe continuarea tradiției de pansament, fără o tunică.

Practic Toga a fost o pătură mare, drapată pe corp, lăsând un braț liber.

Istoricii au ajuns la concluzia că pătură vastă a luat forma unui semi-cerc.

De obicei, Toga avea între 2 și 3 metri lungime (deși se pare că până la 5 metri lungime, în unele cazuri) și la punctul său cel mai larg, va fi fost de până la 2 metri lățime.

Fără îndoială păstrarea unui astfel de element greu de îmbrăcăminte.

În unele cazuri, au fost cusute în poala pentru a ajuta la menținerea hainei în vigoare. În scopul de a ajuta Toga pentru un decor mai grațios.

Togă a fost făcută din lână. Bogații aveau luxul de a alege ce fel de lână au căutat să poarte. Din marfa italiană, lână de Apulia și Tarentum care au fost considerate cele mai bune. Între timp, lână de la Attica, Laconica, Milet, Laodicea și Baetica au fost considerate de cea mai bună calitate.

Băieții de familii înstărite în mod rezonabil ar fi de așteptat să poarte togă. În cazul lor, îmbrăcăminte la comun de numele acestuia cu cea a senatorilor, praetexta togă. În mod oficial a deveni un om, de obicei, la 16 ani. Toga albă a cetățeanului roman era cunoscută sub numele de virilis Toga, Pura togă sau libera toga. Este demn de menționat faptul, că culoarea albă a Toge a fost prevăzută de lege.

Cum sa te imbraci cu o toga.

Imbracamintea Femeilor

nu existat rescriptii privind obiceiurile si traditiile rochiei femeiesti. Initial se credea ca erau in mare masura, de culoare alba, la fel ca rochia barbatesca, apoi nu a parut sa steie asa mult timp. Hainele de femeie erau aproape de orice culoare.

A Imbracamintea de baza a femeilor era stola. Aceasta in esenta era, in esenta, o tunica lunga pana la sol. Acestea puteau fi cu maneci scurte sau lungi sau chiar fara maneci. Stola era de obicei purtata peste o tunica lunga numita tunica de interior.

Un alt de avere era o curea foarte ornamentata (instita).

In primele zile ale republicii femeile purtau ricinium, o mantie patrata asezata peste umeri. Dar mai tarziu ricinium a fost inlocuita cu palla.

Palla este ușor de descris fiind o mantie drapata similar cu toga chiar dacă este mai mică și mai puțin greoaie. Nu pare să fi fost nici o anumită dimensiune sau formă specifică Pallei. Deci, s-ar putea varia de la un articol de îmbrăcăminte de mare care nu semnifică nimic altceva decât o eșarfă. Îmbrăcăminte de mătase a fost la dispoziția celor bogați, dar a fost utilizată exclusiv pentru veșminte de sex feminin, ca și pentru bărbați a fost considerat extrem neobisnuit, până la sfârșitul imperiului, apoi curtenii din secolul al 4-lea purtau haine de mătase elaborate brodate.

Copiii

Copiii din familii bogate purtau haine simple numite tunici Belted. Copiii purtau o amuletă numită bulă. Băieții o purtau, până când ajunge la bărbăția lor, de obicei în jurul vârstei de șaisprezece ani. Fetele o purtau până când acestea căsătorit.

Încălțăminte

Încălțăminte Romană a arătat puțin distinctiv între bărbați și femei. În general purtau sandale legate în jurul gleznei cu benzi subțiri din piele.

În general au fost trei tipuri principale de încălțăminte:

Calcei o încălțăminte standard, în aer liber pentru un roman și a făcut parte din rochia națională cu togă. A fost un pantof din piele moale, în general vorbind o încrucișare între un pantof și o sandală.

Sandale (soleae, crepidae sau sandalia) au fost, în general, considerate ca încălțăminte de interior. Era neobisnuit pentru ei să fie văzuți în public cu sandale în aer liber.

Al treilea tip de încălțăminte general, a fost o pereche de papuci (Socci), care au fost, de asemenea, a însemnat pentru interior.

Au existat, desigur, alte tipuri de încălțăminte. Però a fost o simplă bucată de piele înfășurată în jurul piciorului, caliga a fost cizma militară, sculponea era o bucată din lemn purtată numai de țărani săraci și sclavi.